

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Minerva, sive de causis latinae linguae commentarius

**Sánchez, Francisco
Schoppe, Caspar
Perizonius, Jacobus
Franequera, 1687**

XX. Holosteon

[urn:nbn:de:bsz:31-109138](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-109138)

gias Phormutus adducit, quas non satis probat. Hæc ille. Mihi placet Natalis de Comitibus in Mythol. *χάρων*, inquit, à *χαίρω*, id est, gaudeo, quia transitus Lesbei fluminis ad sedes beatorum maximo cum gaudio fiat. Sic ille. Invenio & *χάρων*, pro leone, *ἄνι τῆς χάροπιότητος*, id est, ab splendore oculorum. Huc videtur Virgil. *Æneid.* 6. respexisse; *stant lumina flamma:* & Ovid. *Metamorph.* *Rubra suffusus lumina flamma.* Seneca in *Hercul. Fur. act.* 3. *Concava lucent gena:* sic enim legendum, non *squalent*. Dicuntur etiam *χαράνια*, hiatus terræ immensi; & *χάσματα*, ex Diogene Laërtio, & Josepho Scalig. in *Æthna*; unde non male possent deduci Charon.

XX. HOLOSTEON.

Holosteon, inquit Plinius lib. 27. cap. 10. sine duritia herba, ex adverso appellata à Græcis, sicut fel dulce: tenuis usque in capillamenti speciem, longitudine quatuor digitorum, ceu gramen, foliis angustis, astringens gustu, nascitur in collibus terrenis; usus ejus ad convulsa rupta in vino pota. Hæc omnia sumpsit Plinius ex Dioscoride lib. 4. cap. 9. præter illa, sine duritia, ex adverso appellata à Græcis, sicut fel dulce. Qua in parte non assentior Plinio, si modò illa Plinii sunt tam disparata verba: nam quum dicimus, *fel dulce*, non Antiphrasis est, sed ironia. Deinde apud Dioscoridem non *ὀλίστεον*, sed *ὀλίσειον* legitur, id est, *perdens coronas*, quia coronaria non sit. Et verò si graminis similis est, rite vocabitur *holosteon*, id est, dura, & tota ossea, & non per antiphrasin. Doctor Laguna, nostram *pilosellam*, esse arbi-

tratur, quæ ideo sic vocatur, quod minus sit horrida, villosa, & veluti spinosa.

XX. ORTHOPNOEA.

Cœlius Aurelianus lib. 3. cap. 1. Chronion, quum fere attigisset, quid esset Orthopnoea, id est, spirandi difficultas, subdit: Item, ut alii dicunt, contrario vocabulo suæ virtutis nomen accepit: nam quum sui ratione convertat, ac depravet, tanquam corrigat, Orthopnoea nuncupatur, quam nos spirandi dicere correctionem poterimus; multa enim contrarie interpretationis vocabulum sumpserunt; ut fella, quæ Græci *πλοῦσα* vocant, velut dulcia, quum sint amarissima. Hæc verba coincidunt cum illis Plinii ex capite præcedenti, utraque ex ingenio Grammaticorum. Quanto simplicius, & rectius diceretur; * Orthopnoea ideo dicitur, quia nisi recto, & extenso collo spiritum emittere non possimus.

XXI. LUSTRA.

Servius lib. 1. Æneid. sic; *Lustra*, & *Lupercalia* per contrarium dicimus: quia parum *lustrantur*. Sed quantum Servius fallatur, & jam sæpe docuimus, & de Lustris egimus satis in Regula quinta, quum disceptavimus, unius vocis unicam esse significationem.

Erunt & alia multa, quæ Grammatici, ut sunt ad errores ingeniosi, comminiscuntur. Sed hæc satis fuerit confutasse; ex quibus

* Orthopnoea ideo dicitur] Vide & Voss. Inst. Orat. III 17, 11. ubi item Antiphrasis, ut facile Grammaticorum inventum, explodit.

Respon
bus facile in
cem, quæ
possit signifi

RE

ad

Crispi
facere:
in signi
quum
Orth

* Nam Soli
Sarcio vera
posteriores
tius quam
tam pro P
rim provis
solampodo
ineger, no
mum, ut
sim-ens: se
ficatione ei
continuo pe
ne, quæ d
haute ex P
Nallum igit
si, ut & pr
adhiberet,
us, sic Liviu
vulgaris. Cap
quæ nunciat
d. In ea civ
vulgaris det
hant. Dilem
ticia, & Jo
J. c. In his
prou ubi, iust